

v Liberci 30. 5. 2016

Hodnocení vedoucího bakalářské práce pro Petra Voříška

Petr Voříšek, je od samého počátku svého působení v mém ateliéru, jeho nepřehlédnutelnou součástí. Na začátku studia se představil akcemi, v nich se zavěšoval nohama vzhůru a tento stav zaznamenával prostřednictvím videokamery. Od této obtížně zařaditelné kategorie sebevyjádření došel postupně přes op-artové experimenty s moaré až k projevu, který je pro něj dnes určující. Tím je zvuk, jeho vztah k prostoru a obvyklá přítomnost autora, co by režiséra akustická performance.

Poprvé se k práci se zvukem a místem přiblížil „Koncertem pro konektor“, performancí „Dialog“ a reálným zvukovým „Vyšetřením“ televizní obrazovky a kamery ve 2. ročníku.

Je třeba zdůraznit, že Petr Voříšek dnes pravidelně vystavuje. Zmínit mohu jeho poslední výstavu v galerijním prostoru Věda a umění AVČR v Praze, výstavu Kooperace v Galerii Kvalitář nebo účast na výstavě studentů uměleckých ateliérů vysokých škol Pokoje. Zde se naposledy prezentoval jak jinak než záznamem zvuku, tentokrát na pětimetrovém tisku nazvaném „20 sekund“.

Autorský zvuk a jeho rozložení v prostoru je zásadním tématem práce Petra Voříška a není tomu jinak ani i v jeho bakalářské práci "Zvukové struktury".

„Zvukové struktury" jsou v důsledku databází zvuků, plochou opatřenou souřadnicovým systémem. Pohybem v ní se generuje v reálném čase akustická kompozice. Ta ve vztahu k danému prostoru a projekci tvoří audiovizuální instalaci s možností performativního zásahu autora. Nelze v této souvislosti přehlédnout vliv Johna Cage a japonského audiovizuálního umělce Ryoji Ikedy, kteří jsou pro Petra Voříška důležití.

I když jde o kompozici zvukovou, je pro mne její výsledek především prostorovou instalací. Vizuální programování v jazyce Pure Data je specifickým užitím v konkrétním prostoru povýšeno na výtvarnou uměleckou realizaci, jejíž kvality vyzdvihuji a navrhuji hodnocení výborně.

doc. Stanislav Zippe
vedoucí bakalářské práce